

Polen 1.

Mandag d. 5 maj står vi op ved 6 tiden, for at checke om der er tåge på Østersøen. Det er der ikke, i hvert fald ikke så langt vi kan se. Så vi gør søklar og stævner ud kl. 06:30.

Det er en smuk morgen med en næsten skyfri blå himmel og solen står lige i den retning vi skal. Der er ikke en vind der rør sig så vi må køre for maskinen. Håber på lidt vind i løbet af dagen.

Det er bidende koldt her til morgen. Foran os er en distance på ca. 70 sømil til vores første destination i Polen, Kolberg eller Kolobrzeg som den hedder på polsk, hvordan det så ellers udtales.

Da vi er kommet fri af løbene inde ved Ruden og ud på Østersøen, sures roret og vi køre stille og roligt sømil efter sømil mod Polen. Først ved middagstid kommer der lidt vind og genua'en sættes sammen med maskinen, det smager da lidt af fugl. Et par timer senere er vinden frisket så meget at vi kan gå resten af vejen for sejl. Herligt at slippe for motor lyden. Pia kontakter havnen over WHF og spørger om vi skal gå til told og pas kontrol, men det er ikke længere nødvendigt da Polen er blevet mellem af schengen samarbejdet, hurra for det.

Vi er lidt spændt på det, at skulle anløbe en havn der ligger lidt inde af en flod. Det har vi aldrig rigtigt prøvet før. Hvor stærk er strømmen? Er der meget trafik ind og ud af store skibe osv. Det hele forløber dog helt smertefrit. Alt ånder fred og ro her. Så efter 13 timer på vandet kan vi gå til kaj i småbåds havnen i Kolobrzeg.

Der ligger kun en anden udenlandsk båd i havnen og den er også dansk. Den hedder "Vi-to" og sejles af Niels og Mary, et ældre par, der viser sig at have kommet her, næsten hvert år, siden 1987. Altså før murens fald.

De er begge to meget søde og rare og også meget snakkesaglige, så vi får en masse information om Polen og Kolobrzeg.

Vores første indtryk af havnen er, at det er en kedelig industrihavn og at småbådshavnen ikke er stort bedre. Byen som vi fra havnen kun kan se lidt

af, ser lidt for meget Brøndby aktigt ud med sine lange karreer af beton højhuse.

Byen skal dog retfærdigvis ses i sammenhæng med sin noget omtumlet historie. Nogle af de hårdeste slag mellem tyskerne og russerne i slutningen af 2. Verdenskrig stod netop her. Da det endeligt lykkedes russere og polakker at få banket tyskerne hjem og de kunne gå ind i byen, fandt de en by der var totalt ødelagt. 95% af alle bygværker var jævnet med jorden. I dag er kun enkelte af de gamle vartegn genopført. Mens bykernen er nye bygninger i forloren gammel byggestil. Feks. er bindingsværket enten malet på facaden eller lavet som sort malet stål lagt uden på facaderne. Det virker lidt bizart på en når man går rundt i gaderne.

Da de polske soldater kom ind i byen, skyndte de sig, under ledelse af deres kommandant, at gifte polen med havet. Det er en gammel skik for søfolk, at blive gift med havet. Det skal sikre dem livslang enhed med havet. På den måde ønskede polakkerne, at sikre Polen adgang til havet for altid. Ved stranden er der opført et mindesmærke for seancen.

Liv er her i hvert fald. I dag er byen kursted for primært ældre overvægtige tyske turister. (så tyskerne er kommet igen)

Havne fronten og den del af byen der ligger ud mod Østersøen er sovset ind i turisme af den aller værste slags. Her har man en pirat båd, et 'vikingeskib' og en 'tro' kopi af Columbus' Santa Maria som turister kan få en tur ud på den viltre Østersø, i. Det foregår på den måde at de sejler ca. en sømil uden for havnen og så ind igen. Ihh! hvor må det være en stor oplevelse.

Ud af Østersø kysten skyder det ene store hotel op efter det andet og det er tydeligt at man har sparet på udgifterne til arkitekter. Det hele minder mig lidt for meget om da jeg var på firma konference på Mallorca.

Trafikken er noget kaotisk her, der er ikke megen hensyn til cyklister. Vi lære hurtigt at cykle på fortovet langs de mest trafikerede veje. Der gør tilsyneladende alle andre også.

Det er billigt at spise og dagligvarerne koster 1/3 af prisen af derhjemme, men havnepengene er dyre end hjemme. Det koster ca. 120/døgn plus 10 for bad. Forholdene er endda ikke særligt prangende. Vi for dog lov til gratis, at låne deres net forbindelse på havne kontoret.

Der er meget forskel på hvor hårdt polakkerne må arbejde for føden. F.eks. gik der to unge fyre og malede vandlinjen op på en lille fiske jolle. En 10 cm bred og nok 15m lang blå linie. Det var de en hel dag om. Hvis jeg havde sat Juni i stand i det tempo, ville vi først være kommet af sted i år 2025. I restaurations branchen arbejdes der dog i et udmærket tempo mens der på byggepladserne er god tid til at ryge en smøg og få en snak.

I dag bor der ca. 48000 mennesker i byen som også huser 220000 turister i høj sæsonen, så det er 'big business'.

Om aftenen kommer der en del folk ned på havnen for at fange lidt fisk til at supplere lønnen med. Det er tydeligt folk, der kender hinanden for der er også en masse hyggesnak, mens de står og fisker. De fanger bemærkelsesværdigt mange fisk i det plumrede flodvand. Jeg har ikke specielt meget lyst til at smage dem. Man skulle tro de smagte af det mudder og olie de svømmer rundt i.

En aften, er der en polsk lystbåd der går på grund ude midt i strømmen. Om foråret slæber floden pga. den stærke strøm, en masse mudder med sig og det aflejres så hvor der er lidt strømlæ. Det er netop sådant et sted, han er gået på.

Fiskerne lader ikke til at tage notits at det. Folkene på båden ved tilsyneladende heller ikke hvad de skal stille op, så de sætter sig bare ned og venter. Jeg går og holder lidt øje med dem, men der sker ikke rigtigt noget. Alle forholder sig bare passivt afventende.

Lidt efter kommer Niels og Mary tilbage fra byen. Jeg går over og låner deres jolle, så jeg kan ro en line fra båden til land, så de kan hale sig fri. Da jeg kommer ud til båden, virker de helt overrasket over at nogen sådan vil hjælpe dem. Jeg får en line af noget gammelt slidt tov og ror mod molen hvor alle fiskerne nu er helt optaget af seancen. Da jeg mangler 5m, bliver strømmens træk i tovet så stærk, at jeg må ro alt hvad jeg kan for bare at komme lidt frem. Lige før jeg helt løber tør for kræfter, når jeg ind til molen. Alle fiskerne giver sig nu velvilligt til at hive båden fri af grunden. Sejlerne på båden virker meget lidt øvede, ja! vel nærmest som om de ikke helt har styr på det. Så måske havde det været bedre, at lade dem blive stående på grund, hvor de ikke gjorde nogen skade.

Efter at have tilbragt et par dage i Kolobrzeg skal vi videre. Næste stop er Darlowo. Pia har snakket med et tysk par fra båden Ruby om et skydefeldt på vejen mod Darlowo. Feldet findes ikke i vores kort og det er det nyeste. Så vi beslutter at gå direkte på Darlowo.

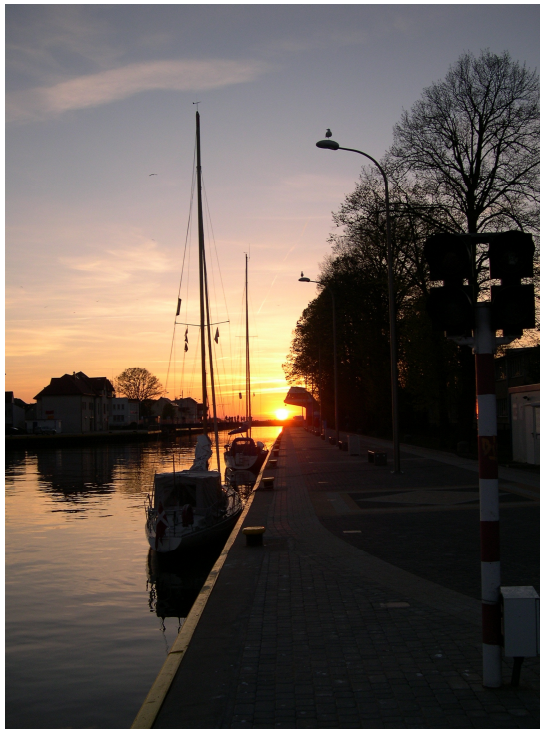
Til søs er det fint vejr med god sigt og en let vind fra nord. Det er op med sejlene og det går fint en times tid. Så dør vinden. Ruby stater motoren, men

vi er standhaftige og beholder sejlene oppe. Vi skal nok komme ført alligevel.

Et par timer senere frisker vinden til ca. 5m/s fra NNØ. Det giver op til 6,5 knob på hård bidevind. Vi kan kun lige ane Ruby i horisonten. 3 sømil før Darlowo er de indhentet.

Anløbet af havnen er problemfrit. Der er et stort for bassin hvor sejlene bjerges. Broen åbner hver hele time og da vi ankommer 5 minutter i, så passer det jo fint. Ruby har været her før så de ved hvor man ligger bedst. Lige ved toilet huset. Så her ligger vi os begge to. Havnen er ikke rigtig klar til sæsonen endnu. Der er ikke noget der har åbent, ikke engang toilettet. Ruby folkene henter nøgle på havnekontoret som vi kan deles om.

Det har været en perfekt sejl dag med en distance på ca. 35 sømil. Nu skal vi bare lige have noget mad og så til køjs og have en tiltrængt god lang nattesøvn.

Omkring klokken halv to vågner Pia hostende. Hun syntes der lugter af røg. Jeg vågner også og kan mærke en ram lugt af brændt gummi eller dårligt forbrændt diesel. Når man kigger ind i salonen, er der tilrøget. Det kan nok være vi begge to kommer hurtigt ud af køjerne.

Først tænker vi at det må være vores diesel varmer, der er ild i. Når jeg åbner kistebænken hvor varmeren er monteret, kommer der ikke noget røg ud. Det kunne også lugte lidt som brændte kabler, så hurtigt checkes vort el-system, men heller ikke noget her. Endelig checkes motoren, og jo der lugter lidt fra motorrummet, men der kommer ingen røg. Jeg har kvalme af lugten, så jeg åbner teltet for at få noget frisk luft ind. Da jeg stikker hovedet ud ser jeg årsagen til missæren. Der er tyk røg i hele havnen og det lugter stærkere ude end inde. Det ser ud som om noget langt væk brænder og udvikler tyk røg, der i den svage vind, driver ind over havnen og altså ind under vores telt og ned i salonen.

Vi skynder os at lukke teltet igen og gå op på kajen for at se hvad der foregår. Vi har begge meget kvalme, men her oppe på kajen kan man nogenlunde trække vejret. Vi går lidt rundt på kajen for at se, om der er et sted vi kan flytte til, for at undgå røgen. Der er ikke rigtigt noget sted, der forbedre situationen. Det er bidende koldt at gå rundt her. Vi prøver at gå ind i toilet huset og det lukker åbenbart så tæt, at røgen ikke er kommet ind. Her er der også varme på. Efter en times tid, hvor det ikke er blevet bedre

udenfor, beslutter vi at hente et par hynder og vores dyner op i toilet huset, hvor vi kan ligge på gulvet. Pia lukker ikke et øje, men jeg får et par timers søvn.

Jeg vågner 5 minutter i 6. Kigger ud af vinduet og ser, at der stadig er tyk røg i havnen, men også at alle lystfisker bådene ligger klar til at gå på vandet, når broen åbner om 5 minutter. Vi skynder os at kaste vores hynder og dyner ombord, flå teltet af og kaste los så vi kan komme med ud og fri af dette røg helvede.

Så det er vores erfaringer med Darlowo, byen fik vi aldrig set og hvad det rent faktisk var der brændte, fandt vi aldrig ud af.

Da vi er kommet ud af havnen, kan vi se at der ligger et røgslør langs kysten i et mange kilometer langt stykke. Selv 5, 6 sømil til havs kan vi af og til lige lugte den klamme røg. Hvis det er nogen, der bare har afbrændt noget affald i ly af natten, så er det i hvert fald noget eventyrligt svineri.